

2015

Jiří Kožíšek (1955)

Bílé přilby, 2015

Jiří Kožíšek je především autorem unikátních prostorových instalací z porcelánu. V nich naplňuje veškeré zkušenosti z práce s náročným, ale také krásným materiálem, jakým je bílý porcelán. Rozměrná instalace **Bílé přilby** vznikla v roce 2015 jako alegorická interpretace mírového působení vojenských složek v místech humanitárních krizí po celém světě. Nejedná se tu ovšem o nějaký prvoplánový apel, nýbrž o jakousi vzdálenou uměleckou reakci na jisté principy, jako je například pravidelné uspořádání vojenských složek, tedy vojáků v útvech. Každý příslušník humanitární armády byl přetvořen do podoby fantazijního květu. A zde se začal odvíjet již jiný příběh – je to příběh o možnostech a spolupůsobení porcelánového tvaru – na výšku, na šířku, v oblé formě i mnohočetných detailech. Jedná se také o proměnlivou reakci vypáleného porcelánového povrchu na světlo a jeho odraz, ale i o technologických možnostech vzniku takto koncipovaných porcelánových objektů. Nedílnou složkou „porcelánového příběhu“ Jiřího Kožíška je autorova tvůrčí odvaha, kreativita, doslova šarm a lehkost, se kterou kombinuje své tvůrčí fantazie. Při bližším pozorování každého vzorného květu najednou zjistíme, že se vlastně jedná o nápadité spojení porcelánových misek, šálků, ozdobných úchytů... Samotný stvol je pak odlitkem nám tolik známého rostlinného škůdce a nebezpečného invazního druhu bolševníku velkolepého. Teprve v mnohočetném geometrickém šiku rozmanitých květů stojících v poli, opět pravidelně lineárně uspořádaném, ovšem z bílých porcelánových střepů, se množí výsostně estetické spolupůsobení celé prostorové instalace.

Jiří Kožíšek je absolventem Vysoké školy uměleckoprůmyslové v letech 1981 – 1987. V letech 1987 až 1994 působil jako výtvarník Vývojového závodu Karlovarského porcelánu v Lesově. Vytvářel užitkový porcelán, jímž naplňoval vizi moderního stylu stolování, kterým obohatil do té doby převažující historizující tendence. Bílý porcelán se stal jeho doménou. Prozkoumával jeho technologické možnosti, aplikoval tradiční postupy v novém duchu a uplatňoval jeho plastické možnosti ve ztvárněních neobvyklých porcelánových děl, například v podobě svítících objektů, ale i ve figurálních realizacích.

Jiří Kožíšek je rovněž malířem, kreslířem a pedagogem na Střední umělecké škole keramické a sklářské v Karlových Varech. „Lehkost bytí“, s jakou se autor pouštěl do realizací, odkrývala další hrany jeho tvůrčí práce a invence. Aniž by o to vědomě usiloval, souzněla jeho tvorba s postmoderními tendencemi v českém umění.